

Po 42

111
Миши
ПИСАВІС
ПОДІЛЛЯ
ПІДІЛЛЯ
Атака якож ніч
а що

Часо рідкою
нічною. Справа

Онагука
119 XI 11

Атака

Б
Б

Атака

Б

333

и Грабаремъ поста
вленъ бѣ щуць ван
раби полати цревеи
штамъ по заповеди
самодржца цра сте
фана даде емъ съе
са родници гостопѣ
милици дащерь юге
Богдановитя и пом
алъ временъ прест
ависе црь стефанъ
Грабри штамъ ст
авиша на цркво его
ко спа егова малаго

Хроша гостодара ср
блемъ вато време
нацртво Хрошево .
настхти краль вск
ашийнъ мрнавчичъ
и хлеща деспотъ иго
йко воевода и хбиш
чра Хроша малъ вало
вѣ и бѣ видѣ неправъ
и хъ и хъ ишни ѿнац
чаша испиши вагко
ре ѿтхрака нама
рици речи близъ ·
чномена главе имъ

25
їссеюше и свеиъ ·
войнство ѿтхрака ·
погибъ бѣ хълада ·
войскѣ мрнавчича ·
мали некій ѿташ
праведній судъ бжы
приеше ісаіоби мо
гли · ꙗ ти сдѣле войскѣ
разбійтъ ѿ бѣ ти сдѣлѣ
хртникисѣ войскѣ
и пако тадай ѿтху
рака погублени бише
занихъ лхіставство ·
и не вѣръ пощо гостоди
на,

свога убише сва-г.
братиа мрнавтиша
намо бою погибош^е
Краль вх^икашинъ има-
ше г^осподиа мариса и а-
ндрю идмитра, ма-
рико съ крала вх^ика-
шина икоста динъ-
жегликовацъ съ вое-
воде дечина идрагашъ
т^е г^овоеваде юбе-
гош^е юсербск^е госпо-
д^е дай^х небийуть
поради вх^икашинъ

3
Ръто време кнеть -
Ла^заръ садвема свои
зетовима езд^иаше
касвой дворъ т^о в.
Даши ла^зареве гле-
дял^х сависок^х чарда-
къ видосава говори
пр^одгама дивна чарда-
саде ви^тешти гд^е
кобилишъ милошъ;
к^онта езд^и юдесн^ую
мога юца ла^зара абру-
анъкови^т вх^икъ сле-
вх^ию стран^х юсеб^е

ЕЛА РЕЧЕ ГЕСТРИ ВИД
ОСАВИ ДАГА НЕВИДИ
ШТАЦЬ НАШЬ ЛАЗАРЬ
ЮНАКА МИЛОША ИПА
МЕТИ НЕГОВЕ ИВРИ
ЕДНОСТИ НЕБИ ИКОНА
ЕЗДИШ СУДЕСНДЮ ЩА
НАШЕГА ПОГА ВИДОСА
ПОСКОЛІ ІСАКО СОХОЛА
ДЕВИЦА ІСАДЕ ТО ЧУВЬ
ШІСТРЕ ЕЛЕ ЙДАРИ
ЕЛХ РДІСОМЬ УЗБРАЗЬ
АНАРХЦИ ПРСТЕНИ
ЗЛАТИЙ ШІСРВАВІЕ
ЕЛХ ІСРВЕ ПОЛІ НІЗБРА

ЧУБЕ УЗЕТИ ЗАПОЛЬЕ
ТЕЖУТЕ ИЗВРТЬ ИСЕД
ЛА НЕМАЛТИВО АЦО ІО
ТЕБЕ РОЖХ РДІСОМЬ
УЧИНИТИ ИЗРДІК
ЗРДІК ДОДАВАТИ
ИСПОДІКОНА ІСАШНО
ВХІСЬ ВХІСХ ІАГНЕ ДО
ДАЕ ПАКФУ ТОГОМЬ УДАР
ИТИЙ ШІСАМЕНЬ ИШУЕМ
ЛЮ ІСАКО ГЛАДАНЬ СІРА
ЛЪ ЖАЕОМЬ КОРНЯЧОМЬ
ШІСАМЕНЬ ИДМОСІЙ
ДЕСНИДИ ЩДНИЕТИЕ
ІСАКО БРТЬ ЗАЕЦА

прѣ ловци хтградъ и да
ровити тѣ заротніици и
твойшіи хдарь видес
ави мртва или мало
жива защо ѿна хчини
мою матерь кобил
омъ неіса сваісь ѹкай
шо хчини ѿбились
милошь и неіса сва
ісь чде ениесамъ іа
кобились него ѿбі
лись и прави дешти
дотлесе ѹваше ѿбіл
ицъ апотодова коб
ились имену претеше

5
єре ісолякое може
єдна риеть یзыческа
и зреце или добрах
или зла тоисе вага
хвиеісь говори **Каде**
то вдісь ѹваше тере
хблієже ѿстрах
милошева дшамъ
загеде тенеможе
проговориши ѿтому
ніща асадъ милош
вихе шега пдстї
изато милошъ веїе
нейма навхіалоше

ВОЛЕ ЩТОГА ЧАНИХ
ЧАТО ПОМЕНХ НЕГОГА
ПИСТИ ИСОДЕ УСВОЮ.
ВОЙСКУ АМИЛОШЬ УС
ВОЮ ВОЙСКУ ШДЕ ИВЕ
РНО СВОГА ГОСПОДАРА
ІСНЕЗА ЛАЗАРЯ СЛЖА
ШЕ АВДІКС БРАНІСОВИ
ЖЬ ТОНДЕ ІСНЕЗА ЛАЗА
РУ НА МИЛОША ВЕЛИКУ
ЛАЗБУ ЙЗЛЕ ХДЕ ИСН
ЕЗА ЛАЗАРУ ГОВОРИТИ
ИЛАГАТИ НА МИЛОША
ЙЗЛЕ РИЕЙ ИЗНОСИИ

СІГОШИЖЕ СВД СРЕ
ЦІХ ВОЙСКУ ПОКЛАДИ
ВДІСЬ РЕ ГОСПОДИНЕ
ЛАЗАРЕ ВАСЬ АРХІЕМЬ
ІСАКО ПРУТЬ МРТВИЕ
ЗНОЕМЬ ІСАІОСЕ ЧУС.
ІСОЙІСЕ ТЯ МОСИ НА
МИША МИЛОШІЕТИ
ЧУДНХ НЕВЕРУ ХУТИЙ
ІСАДЕ ТАДЕШЬ САЦРЕ
БОИ БИТИ ІСНЕТЬ.
ЛАЗАРУ ГОВОРИ МУТИ.
ВДЧЕ ІСОЙІХ ЛАЖЬ
ЙЗНЕСЕ МИЛОШЕ

мои щитъ переній и^х
немъ Стой моя сва,
снага и крепость ми
лошкѣ штавитъ.
Спомень наполь и се
сокъ доколе зове по
следне време именъ
хвеісь **шхъ ла^заре** ка
ко томе ты бїи про
роісь датиє ідни ми
лошъ напомъ зборои
бити щосе сутебѣ
говори ере хиленїи

ни мужеви данъ сво
имъ женамъ бѣхъ
лбѣ и паіготи роды
щосамъ стоболь род
иля и паіготи твоя
войска Стоболь
Здраво ходила и серѣ
ниемъ деломъ и гло
мъ добила и паіготи
земля твоя родила,
немюими хірати и
шоткѣте врло мол
ити мои господару

неноими све брате
мое на бои водити
неноиме ве шма дуц
и елити немой да по
тине іголено юге бо
сданови та тай врие
днаа ѿснова **Лазарь**
милици ѿговара
гостоже милица ұна
шь да дтвойши брати
сва моя снага с той
вриеднаех таи ігоп
ия наполю ігосовои

шво говори не брини
гогоди не ладаре не к
асе приевара чили ис
милощемъ послѣ ато
існегъ ісриюти говори
данигіса не чде мила
нь топличанинъ қаде
долже милошкета сре
сти и на дути қаісоже
говорити ұвоисци наш
ой қајувати ұашо ұна
шь лдкави иневерни
вхісь бранісовйтъ ми
лоша ұроже говорити
дасе непретане и немы

войсса ікадесе миланъ
шотличанинь вратий
сацрёва ташбога инат
ратъ субратий ісафемоу
хора буде вхісъ інензъ
лацаръ говори нутай.
гледай гостодийн
лацаре ели истина
щоти ікажемъ даїи
ашъ Ети нелажемъ.

Саде хотѣ милошъ
милана сресті тѣ
жета светловати ист
ину ізнейти ѿтчерь
скога цра іказовати

Итаіко воисса Србска
стоехъ имілана жел
но чеігаюхъ имілана
спрешомъ ездехъ ісам
ізвойссе тбрссе ми
ошь милана хотѣ срес
ти ишнимсе сасда
где сва войсса гледа
ше илацарь хотахъ ноу
иверва вхісъ бранісъ
вітко вхісъ подмхісъ
інензъ лацаръ говори
сафега хти анъ пази
лацаре ікадесе хотѣ
іувамо доткъ хотели

БИГИ ШВАІСО ЦРЕВЕ
ВАІСІЕ ТІЙ АЛИ НІЕ
МОЖІ НІКРЕПОСТІ НІ
ЕДНЕ ІСАДЕСЕ САСТАМИ
ЛОШЬ ИМІЛАНЬ ТОПЛИ
ЧАЙНЬ ЖЕЛНОСЕ ЗАГЛИ
ШЕ ІСАІСО ДВА БРАТА
ПАІСЕ ПИТАШЕ ЗАЦРА
МХРАТА МИЛАНЬ ГОВОРИ
НЕДМІЕМТИ БРАТНЕ МИ
ЛОШД ІСАДАТИ СИЛАЦ
ЦРА МХРАТА НІСРЦЕМЬ
ПРОБРОИТИ ІСОЛІСА
ШІСРХГА ИБИЕЛА ІСАМЕНА
ИСТРАНОМЬ ДОПУТА
ПАІСИ ДОЦРНОГА АРИЕНА

СВЕЕ ТО ПРЕІСРИЛА СИ
ЛА ИВОІСІА ЦРЕВА
ИМОЖЬ ДЛЕДНО СПРА
ШНО БЫЛО МОИ БРАТНЕ
САФУИМА ТРОЖИ ТДИ
НИГДЕ НІЕ ПОЛА ЖЕІІЕ
ІСОНГА ЮНАІСЬ ДОЮНАІСА,
ІСОПІА ЗЕМЛІ ПРИБОДЕ
НА БАРЫАЦИ БИЕЛИ ШД
ЕВЕНИ ІСАДЕЙ ВЕТРИ
СТАНХ ТИБАТИ СПРАХ
НЕ ГЛЕДАТИ РЕІСАІБИ
ЛДЗІСУ ИЗРАСЛІ ЗЕЛЕНИ
ИЗЕМЛЕ ІСАІСЕ ПОЛ
ЛЕТТО ЩДЕВЕНО ШАПОРИЕ
БЕЛЕ ДАЛЕІСО ІСАІСОНА

СНЕГЪ НА ТРЕДЬ ЗЕМЛЕ
ПДИХИХ МИЛОШЬ ЩГОВ
ОРИ МИЛАНЕ БРАТС
ЧАТОПЕ БРАТИМИЛЬ
ИКУДИМЬ БГОМЬ ВЕЛИЩ
ИЕМЬ НЕМАИ ТАКО КАДО
ВАТИ УНАШОЙ ВОЙСЦИ.
ИКНЕЦД ЛАЗАРД ПРЕДЕ
ВОИНИЦИ ЕРЕЖЕ ВОИНИЦИ
И ГОСПОДА ПРЕПАСТИ АЗН
АМО СИЛХ ЦРОЕВД ИМОГЪ
ИРАТИ НЕГОВЕ АИАМОСУ
НАШИ ХРАБРИ И ВИТЕЗИ
ИКОМЕХЖЕ ТДРЦИ ПОДНА
ВАТИ СХПРОТИВО ЦРА
МДРАТА СИЛЕ НАМЬ САМЪ

11
ХРАБРЕ ПОДХИШЕ ИСБ
СІЕД ЗЕМЛЮ ІІПДСТИШЕ
ИХРТИАНСОСЕ ЦРІСВ
ПОДХИШЕ ІТАЛІОСЕ ЗГО
ДИ МЕЦА ИЮНІА ДГДНЬ
ВІДОВЪ ВЕЧЕРЪ БЕШЕ
ЛДНА ПДНА 15НЕЦД ЛАЗАРД
ІСРНА ИМЕ БЕШЕ НАКОЕМУ
БИ СХЖЕНО ПОГИДПИ
ШБИТЬЯ ЛЕТО 5. ѿ
ХШЧИ ІСРНАГА ^{ИМЕНА}
ЗГОДИСЕ ВЕЧЕРЪ СХБОТП
ДОЗВА ИКНЕЦД ЛАЗАРД СРБ
СІЕД ГОСПОДД ИССЕБЕ НАВ
ЕЧЕРД САМЪ ГОСПОДАРД НА
ВЕЛИКИЙ СПОЛЬ СЕД
СТАРЦА ИГД ТАСТА

ЗДЕСНЕ СПРАНЕ КОДЬ
СЕБЕ СЕДЕ АСЛІЕВЕ СПР
АНЕ ВДІКА БРАНІКОВИКІА
ІСОЙ СВІЕМЪ САМРТЬ.
СПРАВИ НЕВЕРНИСЬ МХ
СИЖА СТЕПАНА ЧАСТОЛД
ІСРВІИ ИСОЛЕНА ЧЕСТИМО
НАГЛАЕД ДАМЪГАНА ШАЙ
НОВИЖА РИСОВИНХ ТДРС
ІСОГА ІВДСАВА РАБРАГО
СТРАШНИЙ ИШГАННИ
ЛАВА ІСОЙ МНОГХ ЩПРОЦ
ИМАХХ САШРДЖИЕ ПРАДО
НЮ ИБОГДАНА ХРЕЛИЦХ
ЩХМУЖЕВИКІА ИХЛЕШХ
МНОГО ҃ВАНАГО ИСТАН
ИКШХ ПРАДОНЮ ІСОЙ МАЛО

12
ДРДЖИНЕ ЙМАХХ НАКО
НЮ ІСАДЕСЕ БОИ ТІЕМА
РЧІНІСІ ІСИ ИСОПІЕ НЕВО
ДІІ що ЄРЦЕ НЕБОЛИ САМ
ТИРЕ НИГДА НЕБОЙ ІСРА
ІНА ИМАРІНА ИХДРИЦА,
ПЕТРА ЙСАЙНА СТАРЦА
НИКЛАНА ІСИ БЕТРАХА
ІДЕ ВІМЕЗА СТОГАНА
СТРАШНЕ АОТІ ВІДЕ
ЮГОВИКІА Ф. БРАТКЕ ІСОЙ
ХЕДНО БОИ БИИ ЧЕСТА.
ИМНОГО ТДРСЕ ЧЕСТИМО
ГДБЛАХХ ЖИВАНА ИХДРИ
ЦХ ПЕТРА ІСОСТИЕВИКІА
МАТИИША ЮЗА ПАВЛА,

шрловитка **Милана**
татлічаніна івца іс
сайчи тка **Смата** югань
нога миша ісбілови
та ісвх сіль **Узаставх**
ішко миша посади та
дай хилбени вдісь бра
ніровитъ лацарх **Узко**
лено теди нахомъ та
инач говори видиши та
сподійне лацаре **Шне. Г.**
великє воеводе щосири
доле **Узаставх** посадиш
знали дате схтра наса
рть спралаю асетье нед
авно **Засловх** щепталю

13
защо хоже тхрчина **Хн**
апредаись ставітій ит
ебе наполю **ікосовх** из
датій ицрхе тхрсісомъ
предати **Чато** тхрсіса,
сила сва беше погину
ла ипрепаласе наполю
ікосовх щвойсісє лацар
еве ихрабрї витегова,
иинака наглас щоири
веже нетже стека земля
родитій нетоидъ свехъ
смұтий неверни вуісь
браніковитъ слажомъ
иневеромъ намилоша,

ишаоштале витегове
натой вечери **и**шиса
навечері наипрвій нас
толх наче часпи таїсі
занимъ сва гостода
рдкомсє брашна дох'ва
тише тхі лагарх існе
тх златни пехарь ви
на наливше узета дов
она идржа чашъ много
нархисахъ доке главо
мсє үсиде речй непро
говори сві ісойга вид
еще срцехъ заболе
исвісє зачудише

такога видетїй исвасій
желаще чутїй щоте
бйтїй ірадесе тужалос
тий разгара дижет гла
въ горе едва риеть .
проговори рече гостода
ишисае настала србсіса
земля үнашой юблан
ваздае статала верно
участи ислави ихдобро
послухъ аданасе .
ето үнаесь нека неве
ра пробудила ишисад
есамъ то чушь ирвем
се сасвоіемъ үмомъ .

и на земль великих наарцъ
и мдмъ и погосе ради
сожалости главомъ
при коленъ огидохъ
т. главе ювойскъ мои
можи хоже цръ ивацъ
косаичить и ми лань
топли чанинъ и воево,
а я моя милошь томи
изаудю али неверхемъ
хожелъ то бити иже
саде чудимъ юкъма,
мога милана топли
чанина вери и часты
паке изаисе хоже
саде изневеристи и да

15
егасе захитаю сва гос
подъ србеса юнье кр
въ племени плаа асоисо
хирепости каике вон
сиса огидохъ асад мие
хоже изневеристи ата.
тебе засина юбрахъ ми
лошъ ихъ жерти мою да
дохъ икою држимъ каико
цветъ ржиче пакети
сва моя войскъ да хъ.
ивоинства и хедна сису
паке подрука твою да
миси сердаръ предъвой
сисомъ мою да щотгуби
шъ властъ свою бедне
воле

асад мітє іса^хю да
місіе хо^жешь із не^ве
ріт^и иц^р таресом^и
пок^и и вонск^а моя на
полю і^хосов^а із^дати·
що^и х^ю мое^и х^{ши} под^и
х^{ис}ло и то^и не^вер^дем^ь
ереч^е т^о б^ыти^и и^ко^м
м^уж^ь напит^и з^дравъ
місіи^и сл^ыго^и моя^и міл
ош^х и^бди^и веран^ь иви
но^поп^и и^надар^{ти} зла
т^и п^ехарь^и и^неб^{уд}и·
не^веран^ь и^пріми^и св^е
х^{дар} м^илош^ь воевод^а
х^итро^и наног^е с^кочи ·

16

иславном^и се і^снег^х
ла^зар^х по^глон^и и^{ст}а^л
на^мисл^и щ^оже^и т^о говори^{ти}
ти^и гад^и ч^аша д^{ор}х^и се
ро^же і^снег^х се по^глон^и
Ирече^и х^вала^и г^осподин^и
ла^зар^е на^зрави^{ци} щ^о мі^и
нати^и а^нх^вала^и на^дар^х
ко^е бесед^и к^адемес^и м^и
сл^иш^и с^апехаром^и д^{ар}оват^и
Кр^ушев^аць б^ешем^и д^{ар}
ват^и д^осад^е а^сад^жет^и
с^ви^и т^и щ^о г^ати^и к^ад^е
ет^жеш^и не^вером^и х^дас^е
ар^жат^и и^сйт^и не^вер^е

кад кобелати седи и на
хороти говори илажд исл
оен дати свх войскех смх
ти атмид вердеши и до
кле своимъ очима не
видиши агасамти хвемъ
верань такоме вера неуби
ла и та ко душъ мою прѣ
бгомъ сакраниш иша же
сва войскя очима видѣн
и позна и тхрецкай ити .
прие него хмрешь супра,
неделю видовъ днъ славъ
нй атебе ігрно име вит
ежемо ткое верань тк
ли неверань ат супранде

17
Уташъ боръ цркви ихотъ .
Битий и црх саистинамъ
подшаторъ доприети .
истатъ мх ногомъ нагръ^и
ло насагъ զайстинъ мою
пакъ тъ похи напрасъ веіе
незнами що же битий него
тъ то զчинити испола
сіօчի կայо віхаръ вета,
ръ изанимъ міланъ топл
ичанинъ йівадъ կօսայітъ .
Смілошемъ подшаторъ ,
мілошевъ пакъ оше զաւր
нъ верхъ иш геташемъ се
ճօսамти шнимъ битий
и всло и немъ врши пти ?

подшаторъ седоше вино
пипи и еданъ драга газ
брата мити мало зад
ремаше да се искона
зобати хлеико доба
хесташе спаше искона
седлати хлиепх ѿпра
вх и ги здавх ѿдеху
исадесе са кериваху
кощни мраци и даница
са звездами аслыце
пасты траци и светло
по земли свисе. г. засед
ко на поюще иконае хедо
ше и поездиша према
ташборх цревх и дхти

стражейъ видеше. г. вели
ка юнака хоправисе вие
съхола иконе ездѣ хатем.
олихъ лхнтарх патишаху.
Хташбъръ племенъ исако.
Црь мхратъ хвъ рече ве
зиромъ станите агосте
исадъ били ѿни иудан
ами предалисе тхрчиши
анами же болѣ тити иза
све чдти по сре ташбора
ишатора сваки драга.
хздруга стана санатравы
нимъ сърдхиемъ сваке
воиска про справи паше
и геидо исада исако црь.

РЕЧЕ ИКАКО ДОДЕ БОИ БИЕ
ПХИСЕ ГАГАЦИ РАЗВИШЕ
ЧРВЕНИ ИБИЕЛИ ИКАКО РУ
ЖИЦА ГОВОРИШЕ ВОИСКА
СТАНАШЕ НЕГО ДА ТЕ ЧРЬ
ПРОФИ СВИСЕ БЕЛХ ТАРЦИ
ШДЕЛИ ХЛІЕПХ ШПРАВОУ
ИШДЕТХ ЕРЕ СВАКИ ГАКЕ
ДАВІДИ ШПХТИЕ МЕСТА
ЛИПЕ ЮКАКЕ ПОДАЛЕКО
ШШАТОРА ЧАДШИ ЧРЕВИ
СРЕТАШЕ ШВОЙМЪ ГОВОРЕ
ШПРАВО ИНАЦИ ИГАСПОДО
ИКАКО ИШНИ НИМА ШГОВОР
ИШЕ ИКАКО СЕ РУЧИШЕ
ИПОДШЕ ЕРДОМЪ ПАКИСЕ

но юже вено іможе мадве
діне ѿхоле свищено
саноєт. ветка ж вала
илюте рисовине дшас
иепада претє неготе
сібзине и ѿрлхта іシリла
ноги приседль пригиена
реїсашиби да змай врхъ тे
би пане сіシリима тагн
ичарі йцареве делие той
дрхто нищо нежела негово
дасе бие хачие ѹхачеми
идрхте воиске многе іко
и ехъ неги магасю хтри
триций тире тисище дрх
то нищо негледаю негово
риєть да чюю ѿцара тё длб

ЧЕКАЮ ДАВАСЬ ЖИВИХЪ
ПРОЖДРЪ МИЛОШІ ШГОВА
РА НЕЗНАТЕ ВИ ГРЦИ ТО
ЖНИ ДАВІ ІСАЖЕМЪ ДАВ
ДІСЬ ІСОЖД ДЕРЕ АМЕСОЩЕ
РЕ ЙЕДЕ АГДЕ ІСОЖЕ НИЕ
ТЫ ВЪЦИ ИНЕПІЧХ НИПЕ
НИБОЕ АШРАШ ІКЕПЕРЫА НЕ
ГЛЕДА ТЫМЪ НИЕ НІЛВА
НИПІ ІКЕРА НЕГО СЕДИ АСОІ
ХАМО ГОЛУБОВА ГДЕ ВИДИ
ТЫСЕ ВЕСЕЛИ ҃АЩОСХ НОК
ТИ ХНГА ВЕЛИЦІ ИЦАЦІ
САМОМЪ БЕСЕДОМЪ ХЦАРЕВЪ
МАХОВОРЪ ДОЙДОШЕ ҃АЕДНО
САЕДНО СПУАНЕ ИДРУГЕ
СТАШЕ СВА СИЛА ЦРЕВА,

20
НІМЕ ПОГУБІ ҲА҃НАДАРЕ
ІСИЛІНТАРЕ ИСВЕ ЛАЛЕ ИР
УСПОДАРЕ ШІКО ЦРА СПРАХЪ
МИЛОШЕВЪ ҃АБУШІ ИСВЕ
САБЛІ ПРЕДАДЕ ИПОГУБІ
ИПАТРАГСЕ ШПЕТЬ ПОВРА
ТИ ШЦАРА ТЕ СВОІСОМЪ
СІСОЙ ВЕЛИСОМЪ ШАТОР
НАВРАТА ДОСІСОЧИ АДРУГОМЪ
СІСОЧИ ТЕ СВЕ ТЕНЕФЕ
ШАТОРА ШІКИДЕ АТРЕМІ
ШМЪ СІСОЧИ ДОСІОННА СВО
ДОСІСОЧИ ИКАССИА СІСЛЧИ
ТОЙ ЧАДД ВЕГІЕ СОЧИ РАМ
ЕВІДЕ ЫНЫТІЕ КОЕ ПАШЕ
БЕЛД ІКЕРАЕ ІСДЛОГЛІЕ
ИЦРЕВЕ ҃АЕЛІЕ ИЧАДШІЙ

пенци и блюгаше хаче
и хачеми й таничары исем
ени сви ѿ коло куршева
великей спрадь милоше
въ ѹбѹши све тхріс
Ато ста віка ѿшатора,
цареве на ѿ коло милошь
чра ѹгоде і саде то чвь.
ко саси чть иваць хистарь
ісаїс сокро та ѹдоханомъ
удары везира великага,
хглаву паїсї саблю и ѹв
ади і соли і со даречешь.
що номъ ѿ пхраїа чиниаш
и тхріс с ѹблѧше и ѿнь
по че паїсї ѹанимъ міл
лии топличанинъ саблю

21
пишахъ и станимъ негамъ
нагрло или нама заповіти і со
и ѿмѣмога самостї ѹморий.
црь мѣратъ рече сваїи гое
подаръ свою самъ люби.
їспавитса жива авїи па
ше і везира мои брзѹста
амїтє исправитсе наста
їоборъ і снєза лаца а приє
него та ѹмремъ неідамїе
вітєти ѹбою ере мрень
тісокже добитї брже ѹтай
часъ свасе воїсія тхрісіа
діже сви та ѹбѹни ѹдашише
и великє бориє іваїсое на
инъ ѹцара і саде воїсіа
тїе тхисе барыаци развише

сви ѿтворише пашини
и б'егови иконы свисе
Хедно дыгоше бруници. - ж
идение предъ войскамъ
истрашие ісълглие и на
нега лазара ӯдарише аже
ъ лазарь сагосподомъ хц
ізві гитаще стѣв ишанд
гитаще налет ӯрги србеса
засохи стараже ихъ лаза
реве дотекаше и лазаръ
реюше ѿвоге црь дуже
манасъ на бой іде ікнеръ.
лаazarъ рече имѣ брж
наташиборъ дасе иде на бо
и тхи свиралъ и бѣгни ӯд
арише и борие лазареве з

27
каде се србль сасурхъи
брхци видеше сві вісну
ше ісаїко вхци гладій.
акої неісій реюше міл
аша ісогіліка ѿвде ніе
ниивца ісайтика ним
йланя топличанина
шнаа. т. НЕВЕРНІСАШНА,
ісбетоше ицра наць под
игоше бранісовитъ вхіє
неверні рече ікнежелат
аре що небежиши лазарь
рече нехоче то вхче
вишни бѣ ния нісона
мой бежати него братко

Сви речи те помози бѣ
зверъ христіанесу ходи
емо и ти гітисе и сръвъ
наш пролитыи хъа рай
ти и неверни вдісъ бра
нісовитъ издаче кнеза
лазара и напреіко ѿнега
побеже са. 3. хилада.
добрі юнаца алацарь
на коня хседе мацею
истраже искрта ѿбраз
ко свхъ свою воиску.
преікрай идже нас
мні часій тль іваць
велми садъ ходитъ

ходите мої храбрі срб
ьсій витекови да ірвъ
наш пролитыи дасмъ
тию жівотъ ѿкунти
смрадно тело наше не
пощедимо дана юнацьво
саміамъ покажитъ.
наполю ікосовъ заправас
лавни веरъ христіанесу
ізацрісвѣ бжїе ідата
частво наше аісоли ісой
нелюбі мѣтій бжїе неса,
бежи замеверни ибезъ
души вдісомъ бранісов
иже мъ итакій славній
кнезъ лазарь хтадрісъ

Харі и занимъ сва гостіа,
Србскай и паюссе сил
на двие войсіе харіше
шль тай бай великихъ -
и толица ұвеіца ѿржіа,
ишінске силе івиска,
шобое войсіе івітег
ихъ и грахата и паденіа,
и плауга люциа шобойхъ
вітезова толиқо ұем
ла тресінаше ғосиле ик
анеіаго вісіка и боя ир
има и праха и стрелы
и я недаше ұемле штур
піта мртвиехъ ле же

24
погемлии ираненіса
вітезова икона тікірв
плиюжіи кервь птеція
ше порадбайшд іса іса
реіса тісебій то чұл о
видиш небій магаш то
исіса зати вріедності
юнатке братасе нерзата
ше ісой ишіш е ниссоу
Хмрлы тікірви плиюжіи
и ле же кіраненіци ісое
соғи и селомъ желаҳъ
відепі сүній ісай глед
ақъ силе ѿне велике
ісое схе хариле сұнаіса

ісаіко трактъ дұлға веста
рь положи наполю сініце
помрче юнонаісога бота
иевиіхъ ивриедностій.
старца ніклана ісайе
Хтегомъ пре свіїхъ касада,
где сабломъ досекаше
подва чині пандти марь
чиніко ѿхолі түисве
юнацьво поясаذا тұрақса
се небой ѿсамрті немі
елі. Г. вѣци ѿганий 5м
ай хійнишේ ніста недвое
нїи защадъ имахъ юна
ци ѿбірній таібой ұзларъ

25
тұркє погубише берчі
Сла миа жаство радионы
ибогдань ұзниман неста
тахъ тадаи подва сабло
наземлю метахъ ѿхъюг
овижа. 7. ұаеднобой би
тахъ братка иеви ұаедно
погибаше тен силе юн
ачке ѿті невидеше ѿ
іретпості таіре ісай бол
хійнишේ исўзана ижір
ицдъ воеводъ істепетана
иавла ирадивота игоік
стотна петра ѿкіевита,
ісаіко вихаръ вестарь сви
бикахъ юнаць Хюнонаіса,

Сви ви течій перъемъ ѿдъ
Літій гостпод а исконеї за
Хрѣтианскхъ веръ желаахъ
Хмрієтий све юнацва .
Паісѧшае тай днъ ти
широю поле ѹсерві пал
ваше тхій првасо паіш
ибїше дотрага и дрѣго
га паіш разбище итаіко
Хотиахъ свхъ войскхъ цре
вхъ Сломити даней ѹраде
неверни вдіевъ Граніковицѣ
лаџара свойскомъ него
вомъ хотиахъ свою вой
сікхъ оғірасити итоле ігас
ово ѿтєтий и ѿщити

26.
и таіко дополхднє мимо
иде тхрци добище лада
ра жива тхрци ѹхвати
шє санеіголико власне
ла свойє исавеселимга
црд доведошє подвей
ісї шаторъ црёвъ темъ
реікошє войскае наша
добила и ѿвоти ладара
живатримига беуми
та надаль Црь ре. г. ст
ени ѹзмите ѿбнела кам
ена то црь заповид
рай свога имена тейхъ
сплавите гдє милошъ

пхте сісочі прго үчініе
дамій өфчі виде стхть
штрамора үчініпте ип
исмо намраморұ үтішеле
швде милюши цра үбоде
исамъ себє ізгуби ид
иніпте гробъ велись
штрамори сағлатомъ.
швде црь лешій саміло
шемъ үпоредъ славнъ икн
еүз лағард инаню үчінни
тє писмо брго ісааде-га.
үмремъ црь рече милюш
вітегз главъ шгиециш
паісій існегз лағарұ ми
лошевъ главъ ставіш

Сісочі
Богдан
Конон